

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 234/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti JUDr. Ivan Pádej, advokát – AK s. r. o., Krížna 336/2, Považská Bystrica, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Róbert Fatura, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s princípom právnej istoty podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 ECdo 1/2018 z 31. januára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti obchodnej spoločnosti JUDr. Ivan Pádej, advokát – AK, s. r. o.,
z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti JUDr. Ivan Pádej, advokát – AK, s. r. o., Krížna 336/2, Považská Bystrica (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho

základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s princípom právnej istoty podľa čl. 1 ústavy rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 ECdo 1/2018 z 31. januára 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej prílohy vyplýva, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením sp. zn. 4 Er 640/2008 z 24. mája 2017 zamietol návrh sťažovateľa na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 17 CoE 118/2017 z 27. septembra 2017 odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu súdu prvej inštancie odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že dovolanie odmietol. Sťažovateľ v sťažnosti namieta predovšetkým arbitrárnosť napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ktorý *„nepripustil proti rozhodnutiu krajského súdu v tejto veci opravný prostriedok“*, a vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho v záhlaví označených práv podľa ústavy a dohovoru postupom a napadnutým uznesením najvyššieho súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Dňa 29. júna 2018 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa z 25. júna 2018 označené ako *„Späťvzatie ústavnej sťažnosti zo dňa 20.04.2018“*, ktorým prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že svoju sťažnosť doručujú ústavnému súdu berie späť v celom rozsahu.

4. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný

súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

5. Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť okrem iného rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porovnaj II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

6. Vzhľadom na to, že sťažovateľ vzal podaním z 25. júna 2018 svoju sťažnosť späť a ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2018